

Així, NO

Manifestació a Barcelona, 30 de juny de 2010

Amigues, amics, bona tarda,

Gràcies per ser aquí, per ser al carrer a manifestar el rebuig a les polítiques de retalls de drets laborals i socials que estem vivint.

Aquesta manifestació és un pas més d'una mobilització general que ens porta, el proper 29 de setembre, a la vaga general, en què paralizarem el país, perquè es vegi clar i net que la immensa majoria de la societat considerem que hi ha una altra manera de sortir de la crisi, no retallant drets socials i laborals, no fent pagar als treballadors els costos de la crisi, no resignant-nos davant dels interessos dels mercats financers i dels poderosos. Una manera que passa per aprofundir en un model social que mantingui els drets i les seguretats, personals i col·lectives, que aposti per una forma de produir a partir de l'estabilitat en la feina, la qualificació de les persones i la innovació i la qualitat dels processos i dels productes, una forma diferent de produir millor, amb estabilitat i seguretat, però també una forma de redistribuir millor la riquesa que es crea amb el nostre treball.

Quan la crisi va començar, sabíem que aquest no seria un camí fàcil i que els interessos dels de sempre, els que la van provocar, voldrien aprofitar la crisi per retallar drets socials i laborals. Per això vàrem advertir des del primer dia que no estàvem disposats a pagar els costos d'una crisi que no havíem provocat i vàrem elaborar propostes alternatives per una sortida solidària de la crisi, que plantegés una reforma financera perquè el diner tornés a circular en l'economia real, la productiva, limitant i penalitzant les transaccions especulatives, i una reforma fiscal que fes aflorar els recursos existents en mans de les grans fortunes i en el frau fiscal, per tal de disposar dels ingressos públics suficients per fer les polítiques socials i públiques necessàries.

Malauradament, ens trobem que les úniques reformes que el Govern es planteja s'orienten a retallar les condicions de vida i de treball de la gent treballadora:

S'anuncien retallades en el sistema públic de pensions amb l'excusa de la viabilitat futura, quan saben que és mentida, que el sistema és financerament sòlid, i ens amenacen d'allargar la vida laboral fins els 67 anys i canviar el sistema de càlcul de la pensió. I ja els vàrem dir al febrer que ni de conya, que no estem disposats a deixar passar aquesta agressió.

S'aproven plans d'ajust pressupostari, amb l'excusa de retallar despesa pública passant les tisores en els salaris públics, però també en els privats de forma directa o indirecta, contaminant i fins i tot negant la negociació col·lectiva sectorial, i posen en el congelador les pensions. I a més retallant inversions públiques, renunciant a l'impuls de l'activitat econòmica i a la creació d'ocupació.

I ara aproven una reforma laboral inútil i injusta. Una reforma laboral que no crearà ocupació sinó que simplement ajudarà, facilitarà, la seva destrucció. Una reforma laboral que, amb l'excusa dels costos laborals, augmenta els poders de l'empresari a costa dels drets dels treballadors. Es facilita i s'abarateix l'acomiadament, generalitza el contracte de 33 dies però comparteix el cost de la indemnització amb diners públics, els nostres diners, perquè l'empresari només n'hagi de pagar 12, en la immensa majoria dels casos, ja que s'amplien les causes de l'acomiadament objectiu, i deixa en mans del poder empresarial de forma unilateral la decisió per a la seva justificació, resta força al poder sindical, al poder dels treballadors i treballadores, i a la tutela judicial. I una reforma laboral que privatitza els serveis públics d'ocupació, obrint una perillosa escletxa de discriminació envers els treballadors que estan en processos d'inserció o recerca d'ocupació, sobretot joves i aturats, en deixar en mans de les empreses privades de col·locació amb afany de lucre i les ETT la gestió d'aquests processos.

Aquestes són les causes que fan que avui estiguem aquí i que ens porten necessàriament a paraitzar el país el dia 29 de setembre amb la vaga general. Perquè les mesures que s'estan prenent són injustes i inútils. Perquè, com diu el lema, AIXÍ, NO: així no es fan les coses, així no permetrem que se'ns retallin drets i seguretats. Així defensarem els nostres drets i conquestes històriques.

Però avui aquesta manifestació es fa en un context especialment complicat per als treballadors i treballadores catalans. El qüestionament de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que és el qüestionament a un Estat descentralitzat que s'ha mostrat útil per a les persones. És la limitació a disposar d'institucions més properes, amb més recursos i competències que es puguin posar al servei de les persones. Catalunya som una nació perquè així ens hem autodefinit de fa molt temps, per història, per cultura, per llengua i per capacitat d'integració i mestissatge en un projecte col·lectiu, que hem de poder construir des d'institucions pròpies, properes i útils. I això és més autogovern.

I, malauradament, una sentència que qüestiona el principi democràtic de la sobirania del poble exercit en referèndum i a més feta per un Tribunal Constitucional sense cap credibilitat ni legitimitat moral ni jurídica, vol limitar aquesta capacitat d'autogovern. Per això també cridem a participar el proper dissabte dia 10 en la manifestació que, amb el lema *som una nació*, vol deixar clar que volem més autogovern. Però més autogovern al servei de les persones, més autogovern per disposar d'un marc català de relacions sociolaborals que permeti els drets i les seguretats laborals adequats a la nostra realitat, i poder disposar d'eines i instruments de tutela en la proximitat, i per fer les polítiques socials pròpies d'un model d'Estat del benestar. I per això ens manifestarem.

Amigues i amics, aquests dies ens estem jugant moltes coses en el nostre país, i ho fem de manera clarament coincident amb les lluites que els companys i companyes francesos, italians, portuguesos, alemanys, grecs i d'altres pobles d'Europa i del món estan protagonitzant. Està en joc un model social determinat. Els poderosos, els de sempre, els que ens van dur a la crisi, volen de nou tornar al més mercat i menys Estat, més mercat i menys democràcia, i no podem deixar que passi. Cal que sortim al carrer, que estiguem mobilitzats per un model social de més drets i seguretats, individuals i col·lectives, de tuteles i contrapoders, un model que redistribueixi la riquesa i que tingui en compte que som els treballadors i treballadores qui creem la riquesa del país, que som el valor que cal cuidar i no menysprear. Ja hem vist que el G20 no ha tractat dels problemes de l'ocupació o del benestar i que només ha pensat a retallar els comptes públics i facilitar els moviments internacionals de capital. I si el G20 es mou i defensa els interessos, nosaltres, en el marc del sindicalisme internacional de la CSI, de la CES, ens hem d'unir per defensar

els nostres. Aquí i ara, defensant els nostres drets és la contribució també a l'extensió dels drets arreu. Perquè no és cert que no hi hagi res a fer, perquè no és cert que només hi càpiga la resignació. Companyes i companys, davant la resignació, mobilització. Mobilització, unitat i propostes. I exigència de negociació perquè retirin les mesures regressives que s'han pres fins ara i en definim altres de solidàries.

Per això el proper 29 de setembre paraltzarem el país, i ho farem coincidint amb una jornada de lluita europea a favor d'una sortida de la crisi solidària i favorable als nostres interessos. Per això us demano que treballeu dia a dia, al carrer, a l'empresa, amb els amics i amigues perquè el dia 29 el país s'aturi i fem sentir la nostra veu dient AIXÍ, NO, dient que hi ha altres maneres de fer les coses.

Gràcies,

SALUT I BON TREBALL

Joan Carles Gallego